

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/232/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201849
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1018201849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobcu: JUDr. Q. A., advokát, so sídlom v F., L. X. XXXX/X, proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Limbová 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S12108-2018-ONAPP zo dňa 18.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného ministerky zdravotníctva Slovenskej republiky č. S12108-2018-ONAPP zo dňa 18.10.2018 spolu s rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. S07648-2018-KO-3 zo dňa 14.9.2018 **z r u š u j e** a vec v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobcovi sa **p r i z n á v a** voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca dňa 10.5.2018 požiadal žalovaného o poskytnutie informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.), konkrétne o vyhotovenie a zaslanie kópií:

a. všetkých rozhodnutí Štátnej kúpeľnej komisie od 1.1.2006 do 30.4.2018, ktorými bola zamietnutá žiadosť o vydanie povolenia využívať prírodné minerálne zdroje podľa § 11 a nasl. zákona č. 538/2005 Z.z. o prírodných liečivých vodách, prírodných liečebných kúpeľoch, kúpeľných miestach a prírodných minerálnych vodách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 538/2005 Z.z.) vrátane odôvodnenia takýchto rozhodnutí,

b. všetkých rozhodnutí ministra zdravotníctva SR od 1.1.2006 do 30.4.2018 ako odvolacieho orgánu, ktorými bolo rozhodnuté o opravnom prostriedku (rozklade) účastníka konania proti rozhodnutiam uvedeným v predchádzajúcom bode, vrátane odôvodnenia týchto rozhodnutí ministra zdravotníctva SR.

2. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím č. S07648-2018-KO-3 zo dňa 14.9.2018, nevyhovel žiadosti žalobcu podľa § 18 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z., pretože požadované informácie sa týkajú prebiehajúceho arbitrážneho konania vo veci Spóldzielňa Pracy „Muszynianka“ v. Slovenská republika, PCA č. 2017-08 vedeného pred Stálym rozhodcovským súdom v Haagu. Súvis žiadosti s arbitrážou je priamo odvoditeľný zo samotného obsahu žiadosti. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. sa vzťahuje nielen na podania strán v arbitrážnom konaní, ale aj na akékoľvek informácie a dokumenty, ktoré je možné v predmetnom arbitrážnom konaní použiť ako dôkaz. Pri sprístupňovaní dokumentov v súvislosti s arbitrážou sa prednostne uplatní medzinárodná právna úprava sprístupňovania dokumentov obsiahnutá v procesných pravidlách arbitráže (pravidlá UNCITRAL z roku

1976) aj v pravidlách vydaných konkrétnym arbitrážnym senátom na základe týchto pravidiel. Proces prebieha tak, že obe strany (spoločnosť Muszynianka a Slovenská republika) si navzájom adresujú svoje žiadosti o dokumenty, ktoré považujú za relevantné pre svoju obranu v arbitráži. Protistrana buď takejto žiadosti vyhovie dobrovoľne alebo na základe rozhodnutia rozhodcovského senátu. Proces sprístupňovania dokumentov v arbitráži už skončil.

Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/92/2013-50 zo dňa 22.5.2014, podľa ktorého sú informácie týkajúce sa arbitrážneho konania vylúčené z použitia zákona č. 211/2000 Z.z., pretože sa na ne vzťahuje osobitný predpis.

3. Ministerka zdravotníctva SR druhostupňovým rozhodnutím č. S12108-2018-ONAPP zo dňa 18.10.2018 zamietla rozklad žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie č. S07648-2018-KO-3 zo dňa 14.9.2018 ako zákonné a správne a stotožnila sa s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia.

Poukázala na vzťah § 23 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok) a zákona č. 211/2000 Z.z., v ktorom je špeciálnym ustanovením § 23 ods. 1 SP. Žalobca nebol účastníkom v konaniach, ktorých výsledkom sú rozhodnutia Štátnej kúpeľnej komisie o zamietnutí žiadosti o vydanie povolenia na využívanie prírodných minerálnych zdrojov podľa § 11 a nasl. zákona č. 538/2005 Z.z., ani v odvolacích konaniach o rozkladoch, nie je možné mu požadované informácie sprístupniť.

II. Žaloba

4. Žalobca sa včas podanou žalobou domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného č. S12108-2018-ONAPP zo dňa 18.10.2018, jeho zrušenia spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. S07648-2018-KO-3 zo dňa 14.9.2018 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť.

5. Namietal, že informácie, ktoré žiada sprístupniť, sa netýkajú arbitrážneho konania (neboli vydané ani v súvislosti s arbitrážnym konaním, ani ich žiadna zo strán arbitráže neprodukovala v súvislosti so svojou obranou v arbitrážnom konaní), a preto nie je dôvod mu ich nesprístupniť podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že arbitrážne konanie PCA č. 2017-08 sa začalo v roku 2017 a on žiada sprístupniť rozhodnutia za obdobie rokov 2006 - 2018. Svoju žiadosť podal bez súvislosti s arbitrážnym konaním, nechce sprístupniť žiadnu informáciu z arbitrážneho konania a nežiada sprístupniť žiadne podanie jednej alebo druhej strany sporu.

6. Žalobca uviedol, že arbitráž sa týka poľskej právnickej osoby Spółdzielnia Pracy „Muszynianka“, ktorá vlastní 100% podiel slovenskej právnickej osoby GFT Slovakia, s.r.o. Slovenská právnická osoba GFT Slovakia, s.r.o., nebola účastníkom konania vo veciach, z ktorých rozhodnutia žiada sprístupniť. Nie je mu zrejmé, v čom sa rozhodnutie vydané v konaní účastníkovi napríklad výrobcovi minerálnej vody Baldovská - MINERÁLNE VODY, a.s., môže týkať arbitráže. Nie je mu zrejmé, prečo sa majú pravidlá UNCITRAL z roku 1976 použiť prednostne pred vnútroštátnou právnou úpravou.

7. Orgány verejnej správy oboch stupňov v odôvodnení rozhodnutí neuviedli, v čom sa majú požadované informácie týkať arbitráže. Z odôvodnenia rozhodnutí je len zrejmé, kto je účastníkom arbitráže, no bez konkrétnej väzby na požadované informácie.

8. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sž/4/2009.

III. Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V podrobnostiach sa pridrižoval odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a doplnil, že žalobca je právnym zástupcom spoločnosti GFT Slovakia, s.r.o., ktorú vlastní poľská spoločnosť Spółdzielnia Pracy Muszynianka, ktorá je žalobcom v arbitráži. Žalobca JUDr. Viktor Novýsedlák vystupuje ako právny zástupca v prebiehajúcom súdnom konaní, ktorého predmetom je preskúmanie rozhodnutí vydaných Štátnou kúpeľnou komisiou a žalovaným, ktorými bola spoločnosť GFT Slovakia, s.r.o., zamietnutá žiadosť o vydanie povolenia

využívať zdroje minerálnych vôd v katastri obce Legnava. Žalobca má informácie z arbitrážneho konania, nakoľko napríklad v kasačnej sťažnosti zo dňa 20.4.2018 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/6/2016 zo dňa 28.2.2018 priamo na arbitráž odkazuje. Žalobca v predmetnej právnej veci spolupracuje so žalobcom v arbitráži a existuje tak dôvodná obava, že informácie a dokumenty, ktoré sú predmetom infožiadosti, sú požadované s cieľom použiť ich v arbitráži proti Slovenskej republike. Z uvedeného dôvodu sa infožiadosť nepochybne týka arbitráže a patrí pod zákonnú výnimku podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. Okrem uvedeného súvis infožiadosti s arbitrážou vyplýva priamo aj zo samotnej infožiadosti zo dňa 10.5.2018.

10. Účelom § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. je zabrániť použitiu zákona v neprospech Slovenskej republiky tým, že dôjde k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní a informácie sledujú nedovolený účel. Poskytnutím požadovaných informácií by nastala situácia, keď žalobca, ktorý je zároveň minimálne nepriamo spojený so žalobcom v arbitráži proti Slovenskej republike, by tieto informácie mohol využiť proti Slovenskej republike. Slovenská republika podobnú možnosť nemá a nemôže v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. žiadať od žalobcu sprístupnenie informácií. Nerešpektovaním obmedzenia sprístupnenia informácie podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. by sa žalovaný dostal do rozporu s čl. 2 Ústavy SR.

IV. Replika žalobcu

11. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného uviedol, že arbitrážne konanie sa uskutočnilo v dňoch 21.1.-25.1.2019 a podľa jemu dostupných informácií bolo dokazovanie skončené, čo znamená, že sprístupnenie týchto informácií už nemôže ovplyvniť výsledok arbitráže. V ostatnom zotrval na dôvodoch žaloby.

V. Duplika žalovaného

12. Žalovaný v duplike potvrdil, že v dňoch 21.1.-25.1.2019 sa uskutočnilo pojednávanie vo veci arbitráže, no nemožno ho považovať za skončené. Trval na prednostnej aplikácii pravidiel UNCITRAL z roku 1976. Podľa procesného nariadenia č. 01 čl. 3.5 druhá veta môže arbitrážny tribunál pripustiť predloženie dokumentu ako dôkazu aj po uskutočnení pojednávania.

13. Žalobca sa k duplike žalovaného písomne nevyjadril.

VI. Verejné vyhlásenie rozsudku

14. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania dňa 27.5.2020 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca aj žalovaný súhlasili s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

15. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok Allan Jacobsson proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákonov č. 211/2000 Z.z. a Správneho poriadku, preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VII. Relevantné právne predpisy

16. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

17. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

18. Podľa čl. 10 Dohovoru každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam (ods. 1). Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci (ods. 2).

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka zmierovacieho konania, arbitrážneho konania alebo rozhodcovského konania okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

21. Podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

22. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

23. Podľa § 47 ods. 3 SP v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VII. Posúdenie veci správnym súdom

24. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného o nesprístupnení informácie - rozhodnutí Štátnej kúpeľnej komisie za obdobie 1.1.2006-30.4.2018 spolu s druhostupňovými rozhodnutiami za rovnaké časové obdobie. Medzi účastníkmi bola spornou otázka, či sa žalobcom požadované informácie týkajú prebiehajúceho arbitrážneho konania a či sa na ne vzťahuje nesprístupnenie informácií podľa § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z.

25. Právo na informácie spolu so slobodou prejavu sú ústavnými právami každého subjektu garantovanými Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo vyhľadávať a šíriť informácie však nie je absolútne a možno ho obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR). Výkladovým pravidlom pri obmedzovaní základných práv a slobôd je ustanovenie čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. Rozsah obmedzení základných práv a slobôd je potrebné vykladať reštriktívne.

26. Právo na informácie podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR potrebuje konkretizáciu osobitným zákonom (na rozdiel od slobody prejavu, takisto zakotvenej v čl. 26 Ústavy SR, ktorá nemusí byť bližšie špecifikovaná osobitnými predpismi). Súčasťou režimu práva na informácie je výslovne uložená povinnosť orgánov

verejnej moci zverejniť (sprístupniť) informácie, ktoré sa zaručujú prostredníctvom práva na informácie. Vo všeobecnosti platí, že štátne orgány zverejňujú všetky informácie, ktoré majú k dispozícii (§ 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.), až na výnimky určené zákonom (§ 8 až § 13 zákona č. 211/2000 Z.z.).

27. Zákon č. 211/2000 Z.z. samotné sprístupnenie až nesprístupnenie informácií odstupňováva tak, že:

- a. požadovaná informácia sa sprístupní; ak informáciu nemožno v celom jej rozsahu sprístupniť, potom:
- b. sprístupnenie požadovanej informácie sa obmedzí; ak zákon výslovne určuje, že takúto informáciu nemožno sprístupniť ani v obmedzenom rozsahu, potom:
- c. požadovaná informácia sa nesprístupní.

28. Vo všeobecnosti teda platí, že podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. sa sprístupňujú všetky informácie, ktoré majú povinné osoby k dispozícii (písmeno a. predchádzajúceho odseku). S cieľom zachovania informačnej povinnosti povinnej osoby a aj práva na prístup k informáciám oprávnenej osoby je nevyhnutné v ďalšom štádiu skúmať, či informáciu ako takú možno sprístupniť v obmedzenom rozsahu podľa § 9, § 11 a § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. (písmeno b. predchádzajúceho odseku). Ak informáciu nemožno sprístupniť ani v obmedzenom rozsahu, potom povinná osoba informáciu nesprístupní podľa § 8, § 10, § 11 (písmeno c. predchádzajúceho odseku). Spoločným menovateľom pre čiastočné alebo úplné obmedzenie práva na informácie je, že sú v súlade so zákonom (test legality) a s cieľom sledovaným zákonom (test legitimacy) za súčasného zohľadnenia podstaty a zmyslu práva na informácie. Všeobecnými cieľmi sú opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR) a ďalšie ciele vymedzené v § 8 až § 13 zákona č. 211/2000 Z.z.

29. Správny súd sa bude v predmetnej právnej veci zaoberať len cieľom (limitačnou klauzulou) uvedeným v § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z., ktorý je v predmetnej veci sporný.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 211/2000 Z.z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka zmierovacieho konania, arbitrážneho konania alebo rozhodcovského konania okrem informácie o rozhodnutí alebo o výsledku konania, ak jej sprístupnenie nezakazujú osobitné predpisy.

31. Z uvedeného vyplýva, že povinnosťou povinnej osoby je najskôr posúdiť, či požadovaná informácia súvisí s arbitrážnym konaním. Prvostupňový aj druhostupňový orgán verejnej správy vo svojich rozhodnutiach tvrdia, že zo samotnej infožiadosti žalobcu zo dňa 10.5.2018 nepochybne vyplýva, že sa týka arbitrážneho konania. Správny súd uvádza, že takáto hypotéza z infožiadosti žalobcu zo dňa 10.5.2018 v žiadnom smere nevyplýva - v infožiadosti sa neuvádzajú účastníci rozhodnutí Štátnej kúpeľnej komisie ani ministra zdravotníctva ako rozkladového orgánu v období od 1.1.2006 do 30.4.2018, ani odkaz na arbitrážne konanie medzi poľskou obchodnou spoločnosťou Spółdzielnia Pracy „Muszynianka“ a Slovenskou republikou pred arbitrážou PCA č. 2017-08. Zo samotnej infožiadosti preto nemožno nado všetku pochybnosť a jednoznačne určiť súvis požadovanej informácie s akýmkoľvek arbitrážnym konaním.

32. V druhostupňovom ani v prvostupňovom rozhodnutí orgánu verejnej správy sa nenachádza zmienka o personálnom prepojení žalobcu a účastníka arbitráže Spółdzielnia Pracy „Muszynianka“, tak ako to žalovaný uviedol v písomnom vyjadrení k žalobe: „žalobca je právnym zástupcom spoločnosti GFT Slovakia, s.r.o., ktorú vlastní poľská spoločnosť Spółdzielnia Pracy Muszynianka, ktorá je žalobcom v arbitráži. Žalobca vystupuje ako právny zástupca v prebiehajúcom súdnom konaní, ktorého predmetom je preskúmanie rozhodnutí vydaných Štátnou kúpeľnou komisiou a žalovaným, ktorými bola spoločnosť GFT Slovakia, s.r.o., zamietnutá žiadosť o vydanie povolenia využívať zdroje minerálnych vôd v katastri obce Legnava. Žalobca má informácie z arbitrážneho konania, nakoľko napríklad v kasačnej sťažnosti zo dňa 20.4.2018 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/6/2016 zo dňa 28.2.2018 priamo na arbitráž odkazuje. Žalobca spolupracuje so žalobcom v arbitráži a existuje tak dôvodná obava, že informácie a dokumenty, ktoré sú predmetom infožiadosti, sú požadované s cieľom použiť ich v arbitráži proti Slovenskej republike.“

33. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre správny súd rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP), preto nemôže prihliadať na okolnosti

uvádzané žalovaným až vo vyjadrení k žalobe. V napadnutom rozhodnutí žalovaný nevysvetlil dôvod nesprístupnenia informácií ustanovenie § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. z hľadiska konkrétneho a bezprostredného súvisu požadovanej informácie s arbitrážnym konaním PCA č. 2017-08, preto správny súd na dodatočne uvedené dôvody neposkytnutia informácií než uvedené v napadnutom rozhodnutí prihliadnuť nemohol (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sž/6/2009 zo dňa 17.9.2009). Vykonateľným je výlučne výroky rozhodnutia, ktorý podporuje odôvodnenie obsiahnuté v tomto rozhodnutí. Dodatočné alebo vysvetľujúce dôvody rozhodnutia nemožno uvádzať v inej listine ako je samotné rozhodnutie (napríklad vo vyjadrení k žalobe), pretože je to v rozpore s § 47 ods. 3 SP v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.

34. Po ustálení, že sa požadovaná informácia týka arbitrážneho konania, správny orgán skúma, či možno sprístupnenie informácie obmedziť za podmienok určených v § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. (povinná osoba sprístupní požadované informácie po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon), teda posúdiť, či sú splnené podmienky na miernejšiu formu obmedzenia práva na informácie. Najprísnejšiu formu obmedzenia práva na informácie predstavuje nesprístupnenie informácie po zistení, že informáciu nemožno sprístupniť ani po „zanonymizovaní“ informácií, ktoré sprístupneniu nepodliehajú. Zákon č. 211/2000 Z.z. pri niektorých typoch informácií výslovne určuje, že sa nesprístupnia bez možnosti skúmania možností miernejšieho obmedzenia informácií, a to v prípade, že ide o (i) utajovanú skutočnosť podľa zákona č. 100/1996 Z.z. o ochrane štátneho tajomstva, služobného tajomstva, o šifrovej ochrane informácií a o zmene a doplnení Trestného zákona v znení neskorších predpisov, § 122 Trestného zákona, zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 40 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení neskorších predpisov, (ii) daňové tajomstvo podľa § 23 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, § 11 zákona č. 563/2009 Z.z. Daňový poriadok v znení neskorších predpisov, (iii) bankové tajomstvo podľa § 91 až § 93a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, (iv) obchodné tajomstvo podľa § 17 až § 20 Obchodného zákonníka, § 122 Trestného zákona (§ 8, § 10 zákona č. 211/2000 Z.z.). O tieto prípady však v predmetnej právnej veci nejde.

35. Predmetnej právnej veci sa týka práve sprístupnenie informácií v obmedzenej forme, resp. nesprístupnenie informácií, čo zákonodarca vyjadril v návětí odseku 1 ustanovenia § 11 zákona č. 211/2000 Z.z. slovami: „povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní“. Z gramatického hľadiska sloveso „obmedziť“ znamená určiť <[http://slovník.juls.savba.sk/?w=ur%C4%8Di%C5%A5&c=u694&d=locutio&d=psken&d=berolak&d=hssjV&d=nounb&d=sss&d=obce&d=priezviska&d=sss&d=un](http://slovník.juls.savba.sk/?w=ohrani%C4%8Di%C5%A5&c=u694&d=locutio&d=psken&d=berolak&d=hssjV&d=nounb&d=sss&d=obce&d=priezviska&d=sss&d=unzúžiť rozsah <> menší rozsah <<http://slovník.juls.savba.sk/?w=rozsah&c=u694&d=locutio&d=psken&d=berolak&d=hssjV&d=nounb&d=sss&d=obce&d=priezviska&d=sss&d=un>>> platnosti, pôsobnosti ap.; ohraničiť <<http://slovník.juls.savba.sk/?w=ohrani%C4%8Di%C5%A5&c=u694&d=locutio&d=psken&d=berolak&d=hssjV&d=nounb&d=sss&d=obce&d=priezviska&d=sss&d=un>>> zúžiť rozsah <<http://slovník.juls.savba.sk/?w=rozsah&c=u694&d=locutio&d=psken&d=berolak&d=hssjV&d=nounb&d=sss&d=obce&d=priezviska&d=sss&d=un>>> niečoho na istú mieru, oklieštiť (Slovníkový portál Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV - <http://slovník.juls.savba.sk/>). Sloveso „nesprístupniť“ znamená vôbec neposkytnúť (Slovníkový portál Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra SAV - <http://slovník.juls.savba.sk/>). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pri obmedzení sprístupnenia informácií sa určí menší rozsah sprístupnenia informácií v porovnaní s úplným sprístupnením informácií; inými slovami, informácia sa sprístupní, ale po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon postupom podľa § 12 zákona č. 211/2000 Z.z. Naproti tomu pri nesprístupnení informácií sa požadovaná informácia nesprístupní vôbec.

36. Pri sprístupňovaní informácií o arbitrážnom konaní zákonodarca v § 11 ods. 1 písm. e/ zákona č. 211/2000 Z.z. pripúšťa tak obmedzenie rozsahu sprístupňovanej informácie a ak to nie je možné, tak až potom nastupuje nesprístupnenie informácie. V každom prípade však z rozhodnutia orgánu verejnej správy musí vyplývať jeho úvaha, pre ktorú pristúpil k najprísnejšiemu obmedzeniu práva na informácie, a teda k nesprístupneniu požadovanej informácie, a prečo nie je relevantným obmedzenie rozsahu sprístupnenia informácie v užšom rozsahu, čo v prípade rozhodnutia žalovaného absentuje. Okrem toho, žalovaný sa nevysporiadal s významovým rozdielom medzi obmedzením a nesprístupnením informácie, čo má vplyv na zmatečnosť rozhodnutia.

37. Právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu v priebehu konania (do procesu v jeho priebehu, ako aj vstup do vlastného rozhodovania - porada senátu), a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej právnej veci, a tiež je limitované nevyhnutnými opatreniami prijatými na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia a mravnosti, územnej celistvosti a pod. Európsky súd pre ľudské práva prizvukuje, že legitímny cieľ na zachovaní autority a nestrannosti súdnej moci zo širšieho hľadiska zahŕňa samotný chod justície, súdnu moc ako jednu zo zložiek moci v štáte a tiež samotných sudcov pri výkone ich úradných povinností. Nestrannosť súdnej moci obyčajne znamená absenciu zaujatosti; čoho sa nestrannosť súdnej moci primárne týka, je dôvera, ktorú súdy v demokratickej spoločnosti musia vyvolávať u účastníkov aj u verejnosti (rozsudky ESLP vo veciach Worm proti Rakúsku zo dňa 29.8.1997, č. sťažnosti 22714/93, vo veci Piersack proti Belgicku zo dňa 1.10.1982, č. sťažnosti 8692/79, vo veci Fey proti Rakúsku zo dňa 24.2.1993, č. sťažnosti 14396/88).

38. Na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a judikatúry ESLP a súdov SR správny súd dospel k záveru, že druhostupňové rozhodnutie aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného trpia vadou nepreskúmateľnosti spôsobenou nedostatkom dôvodov, ktorá má za následok ich zrušenie podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vrátenie veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 191 ods. 3 písm. a/, ods. 4 SSP.

39. Právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu (§ 191 ods. 6 SSP). V ďalšom konaní sa žalovaný zameria na riadne odôvodnenie svojho rozhodnutia, tak aby bolo jasné, či a ako vyhodnotil možnosť sprístupnenia požadovanej informácie v zúženom rozsahu alebo ho konkrétne dôvody viedli k absolútnemu nesprístupneniu požadovaných informácií a uvedie konkrétne dôvody prepojenia žalobcu s arbitrážnym konaním PCA č. 2017/08. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní, tak aby spĺňalo požiadavky § 47 ods. 3 SP v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.

40. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jeden mesiac od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).